

Festival Nits d'Aielo

Centre del Carme Cultura Contemporània

Dissabte 28 i diumenge 29 d'octubre, i dissabte 4 de novembre

Nits d'Aielo va nàixer en 1998. En aquell moment poques eren les programacions que atenien el que aquests últims anys s'ha anomenat Art Sonor. Ara, al contrari, veiem amb satisfacció el naixement de nous festivals, molts dels quals s'han inspirat directament en Nits d'Aielo, així com noves generacions de compositors que naveguen en la intermedialitat de l'art.

Nits d'Aielo se celebrarà per primera vegada al Centre del Carme invitant a l'espectador a la reflexió i la contemplació amb un programa dedicat monogràficament al **temps en expansió** i sense altres límits que la voluntat i la capacitat d'atendre sons i silencis instal·lats o provocats per instrumentistes avesats al contacte amb L'ETERNITAT.

Dissabte 28 d'octubre. Des de les 11 fins a les 24 hores. Sala Refectori

Vexations, d'Erik Satie, serà interpretada per músics valencians des de l'obertura del Centre fins a les 12 hores de la nit. Composta en 1893 aquesta partitura lenta i plena de retorçudes harmonies induïx a la meditació, per la qual cosa la sala quedarà restringida al major dels silencis.

La interpretació de *Vexations* anirà a càrrec dels músics: Isaías Romero Martínez, Tziran Barber Palacios, Néstor Faubel Portolés, Elia Meri Mejia, Toni Soriano Ballesteros, Carla Balaguer Molins, Isabel Sánchez Navarro, Eduardo Alemany Ramada, Aitana Reig Mollá, Patrícia Pérez Hernández, Pau García Palop, Laura Gutiérrez Hamels, Clara Ibáñez del Amor, Maria Amparo Morell Rama, Vanesa Santanach Reñones, José Manuel Frasquet Sospedra, sota la direcció de la pianista i professora Vanessa Pons.

Diumenge 29 d'octubre, a les 19 hores als Claustres

Instal·lació sonora a càrrec d'*Element-S*

"*EFE EME, ripping the fabric of time*", és un continuum modulad, una escolta atenta de complexes síntesis FM, és a dir, camps sintetitzats que utilitzen modulacions a través de nombres transcendentalis com e i π , que donen com a resultat colors espectrals tan sorprenents com subtils.

Les diferències projectades per l'espai de l'escolta creen espais sonors envolupants amb un moviment sonor seré, dramàtic i complex. L'autor s'inspira en la sentència de Morton Subotnik que afirma que "els sons FM sonen com si estiguessen esgarrant el teixit del temps".

Instal·lació sonora a càrrec d'*Arturo Moya*

ESPERA és una instal·lació sonora que planteja un temps que s'inunda d'un altre temps, en un moviment que, al mateix temps que espenta cap a fora de l'obra, condueix irremissiblement cap al seu interior. L'obra es pregunta per un ser que espera, que no és, que no se sap si serà i que tampoc està sent en el cercle estret que dibuixa la peça.

El so d'una pluja torrencial acompanya o construeix l'espera. En ell la paraula crea discontinuïtats i expectatives, despertant noves morfologies en uns sons que, justament en aquesta mateixa espera, es converteixen en soroll de fons per a les possibles formes d'habitar l'obra.

Proposta escènica de *Paco Leonarte*

Amb aquesta superproducció (fins a 50 figurants!), Paco Leonarte desvelarà els arcs de *l'Eternitat*. Sense pressa (lògic!) però sense pauses, ens aproximarem a àngels, arcàngels, querubins, serafins, valquíries, gent dels elisis, esfinxs i en general tota la fauna que pobla *l'Eternitat*; coneixerem els seus costums, visitarem els llocs recòndits en què habiten, podrem fer-nos *selfis* amb ells per a pujar-los a les xarxes socials...*l'Eternitat* a l'abast de la mà. Junt amb Leonarte, posen en acte aquesta proposta Federico Leolla i Catalina Leonarte.

Dissabte 4 de novembre

20 hores, a la sala Goerlich

Estrena a Espanya de la ***SYMPHONIE MONOTONE-SILENCE*** d'Yves KLEIN, una acció/performance per a models nous, i orquestra.

Cossos bellament escultòrics banyats en blau ben profund realitzen un ballet pictòric i cerimonial mentre una orquestra entona un acord en re major que se sosté net i prolongat durant uns molt llargs minuts, omplint la sala Goerlich de vibracions quasi escultòriques. Després d'això, i sense interrupció, el silenci més intens i sobretot extens mai no exigit a cap intèrpret sonor.

Intervenen Kira Pérez, Ana Uría, Maria Tamarit, i Lorena Aparicio (models), l'Orquestra Simfònica Caixaontinyent, amb les oboistes Tina Cotoí, Olga Albiach Roig, Silvia Eleuterio Hernández. Tots dirigits per Oscar Vidal.

20, 30 hores en l'Aula Capitular

Cerimònia d'entrega del Premi [Cura Castillejo al Propositor més Desaforat](#)

En aquesta desena edició, el guardó Cura Castillejo al propositor més desaforat es concedeix al festival **"BOUESÍA" (2005-2015)** del Delta de l'Ebre, per haver sigut model de contrafur en proposar un inusitat que va deixar d'existir després de 12 edicions. Comptarem amb la presència i actuació de Miquel Àngel Marín, Ester Xargay i Rafael Tormo, així com la visualització del vídeo realitzat per LA FERIDA: *L'encontre de les barcasses al tardet*, un concert contextual de Carles Santos i Llorenç Barber realitzat dins del festival LA BOUESÍA, en la desembocadura del riu Ebre en 2010.

24 hores a la sala Ferreres

[Concert DE SOL A SOL](#), a càrrec de Montserrat Palacios, Miguel Ángel Marín i Llorenç Barber.

Aquest nocturn va nàixer a finals de l'estiu de 1991 quan Llorenç Barber va fer sonar el seu campanar portàtil en un monticle rodejat d'aigua i des d'on feia sonar per mitjà de llargues cordes tota una instal·lació de campanes i esquellots penjats de roques i arbres mentre a la llunyania sonaven els bramuls del bram tardorenc dels cérvols salvatges. Per primera vegada, i després de recórrer mig món, aquesta proposta contextual sonarà entre els murs conventuals i barrocs de la Sala Ferreres.

Per a atendre aquest nocturn – tan únic– que durarà tota la nit, cal remetre un correu electrònic a l'adreça següent: barbercampana@gmail.com i deixar nom i cognoms de la persona o persones que vullguen participar-hi així com un telèfon mòbil on poder localitzar-les.